

Sygn. akt IV CZ 49/11

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku K. S.
przy uczestnictwie J. M.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2011 r.,
zażalenia wnioskodawczyni
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 14 marca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 marca 2011 r. odrzucił, jako niedopuszczalną, skargę kasacyjną wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o zniesienie współwłasności. Podkreślił, powołując się na art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., że w niniejszej sprawie skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, ponieważ wprawdzie wnioskodawczyni nie oznaczyła w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia, jednakże we wniosku oznaczyła wartość przedmiotu sporu na kwotę 100 000 zł.

Wnioskodawczyni wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 14 marca 2011 r., zarzucając, że przewodniczący w Sądzie drugiej instancji nie dopełnił obowiązku wezwania skarżącego do usunięcia braku skargi polegającego na nieoznaczeniu wartości przedmiotu zaskarżenia, naruszając w ten sposób art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Stosownie do art. 398⁴ § 3 zdanie pierwsze k.p.c., skarga kasacyjna w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną bez wezwania skarżącego przez przewodniczącego do usunięcia braku polegającego na nieoznaczeniu wartości przedmiotu zaskarżenia. Dlatego podniesiony w zażaleniu zarzut naruszenia art. 398⁶ § 1 k.p.c. jest trafny.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).